

nøje gennemgaae Regnskabet og dets Posteringer og undersøge, hvorvidt Regnskabet slutter sig til Finantslovens Bevillinger paa de enkelte Conti; og naar der i andet Stykke staaer, at Betænkningen skal indeholde Resultaterne af deres Undersøgelser og Oplysning om de foresundne Uoverensstemmelser, saa formoder jeg, at Meningen af § 4 maa være det Samme som hidtil er anført i Instruxen, nemlig, at Statsrevisionen ikke maa lade nogen Uoverensstemmelse mellem Finantsloven og Regnskabet gaae hen uden Oplysning. Imidlertid maa jeg dog med Hensyn til Redaktionen af § 4 gjøre en Bemærkning. Der er ved denne Betænknings Form, forekommer det mig, en temmelig væsentlig Mangel, og det er, at Betænkningen ikke kan sendes til Ministeriet, som da kan give Besvarelser paa de flede Antegninger. Hidtil har jo Forretningsgangen været den, at Statsrevisionen i Antegningerne har anført Uoverensstemmelserne og søgt at oplyse dem, at Antegningerne derpaa ere sendte til Ministeriet, hvis Besvarelser af dem ere blevne trykte i deres hele Udførlighed. Dette kan nu ikke finde Sted ved Betænkningen. Det forekommer mig, at man virkelig kan sige, at man skylder Ministeriet at give det Leilighed til at besvare Statsrevisionens Bemærkninger, førend de blive sendte til Rigsdagen, og jeg troer ogsaa, at Rigsdagen maa ønske at faae Ministeriets Besvarelse af hvert Punkt, førend den tager nogen Beslutning. Her staaer kun, at Betænkningen skal sendes samtidig til Ministeriet og til Rigsdagen. Nu vil det naturligvis staae i Ministeriets Magt at sende sine Bemærkninger til Rigsdagen, men da det jo er bekendt, at Ministeriet hyppigt kan behøve længere Tid for at skaffe sine Besvarelser istand, idet det kan være nødvendigt for det at indhente Oplysninger fra Embedsmænd, som boe omkring i Landet, vil det vistnok kunne skee, at idetmindste det ene Thing kunde have taget Beslutning, inden Ministeriet havde havt Leilighed til at gjøre sine Bemærkninger. Dertil kommer, at i saa Fald er Statsrevisionen ikke istand til saaledes som nu ved Bedtegninger, igjen at gjøre sine Bemærkninger til Ministeriets Besvarelse. Jeg vilde tillade mig at henlede navnlig den ærede Ordførers

Opmærksomhed paa, om det ikke var muligt at gjøre en Forandring saaledes, at Ministeriets Besvarelse kunde indhentes, forinden Statsrevisionen gjør sin Indstilling til Rigsdagen. Der er jo ganske vist een Ubehagelighed derved, og det er den Forstyrrelse, som derved fremkommer for Statsrevisionen paa Grund af den Tid, der gaaer hen for at indhente Besvarelserne. Der er her sat 8 Uger. Om Ministeriet imidlertid ogsaa undertiden trækker denne Tid lidt ud og gaaer lidt ud over de 8 Uger, vil Statsrevisionen dog selvfølgelig lempe sig efter Ministeriet, og derfor kan man i Reglen gjøre Regning paa, at fra den Tid, da Antegningerne ere istand, vil der gaae rigeligt to Maanedere, inden Statsrevisionen igjen kan faae dem tilbage og begynde paa sit Arbejde med Bedtegninger. Dette forkorter jo den Tid, Statsrevisionen har til sit Arbejde, meget. Jeg troer ogsaa, at man godt kunde indskrænke den Tid, der er fastsat i § 5, hvor der staaer „inden 8 Uger“; thi i saadanne Tilfælde, hvor Ministeriet skulde indhente Oplysninger ved Brevvekslinger med Embedsmænd i Provindsen, vilde jo Statsrevisionen, naar den inden 4 Ugers Udløb fik den Meddelelse fra Ministeriet, at Besvarelsen var bleven forsinket, og at det ikke kunde give Oplysning endnu, naturligvis gjøre Alt for at indløse Ministeriet og opfatte et saadant enkelt Punkt, istedetfor at den nu undertiden er nødt til at opfatte alt sit Arbejde, fordi Ministeriet, naar det maa berøve en Tid med en enkelt Besvarelse, opsætter Besvarelsen af alle de øvrige Antegninger derefter. — Der er et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg gjerne vilde henvende mig til den ærede Ordfører om Forklaring. Der staaer i sidste Stykke af § 4: „Betænkningen bør angive, hvilke Hoved- og Special-Regnskaber Statsrevisionen har gennemgaaet.“ Det Regnskab, som det egentlig paaligger Statsrevisionen at gennemgaae, er jo det Regnskab, som bliver den overleveret fra Ministeriet. Det er jo ganske vist, at Statsrevisionen, for at skaffe sig tilstrækkelig Oplysning om Statsregnskabet, maa gaae ogsaa til de specielle Regnskaber, men, idet Statsrevisionen tager de specielle Regnskaber for sig, undersøger den dem langt-